

Кой е чулъ такова?

Израилевата дѣвица ^инаправи много у-
жасно нѣщо.

(14) Ще остави ли Ливанский снѣгъ скалата
на полето?

Ще оставятъ ли хладните истичащи во-
ди които идатъ отъ далечъ?

(15) Но моитѣ людие мя ^изабравиха, ^икадиха
на суетата,

И прѣгнахъ ги въ патищата имъ, ^ивъ
вѣчните стѣзи,

За да ходятъ ^ие стѣзи на пътъ ненаправ-
венъ,

(16) За да направятъ ^иземята си запустѣние
^ивѣчно звизданье:

Всякой що минува прѣзъ нея ще остане
ужасенъ и ще клати главата си.

(17) ^иЩе ги распрѣсижъ прѣдъ врагѣтъ ^икак-
то источникъ вѣтръ:

Р^иЩе имъ покажъ грѣбъ, а не лице, въ
деньтъ на злощастieto имъ.

(18) Тогазъ рекохъ:

Елате и да намислимъ ^иумишления про-
тивъ Иеремия;

^иЗащото не ще се изгуби законъ отъ
священникъ,

Нито съвѣтъ отъ мадрѣ,

Нито слово отъ пророкъ:

Елате и да го поразимъ съ языкъ,

И да не даваме внимание ни на една отъ
думитъ му.

(19) Внимавай на мене, Господи,

И слушай гласътъ на отъзи които се
прѣпиратъ съ мене.

(20) ^иЩе се въздаде ли зло за добро?

Защото фископахъ яма за душата ми.

Напомни си че заставахъ прѣдъ тебе за
да говоржъ добро за тѣхъ,

За да отвърна твоята яростъ отъ
тѣхъ.

(21) За то прѣдай синоветъ имъ на гладъ,

И дай ги въ рацѣ на ножъ;

И да станжтъ женитѣ имъ бесчадни, вдо-
вици;

И мажнетѣ имъ да бждатъ поразени отъ
смертъ;

И юношитѣ имъ да паднатъ отъ ножъ
на бой.

(22) Да се чуе вопль отъ кщитѣ имъ

Когато докарашъ внезапно пълкове върхъ
тѣхъ;

Защото фископахъ яма за да мя хванатъ,
И скрихъ сѣти за нозѣтъ ми.

(23) А ти, Господи, знаешъ всичкото имъ
върхъ мене умишление за да мя у-
мъртвятъ:

Да не просишъ беззаконieto имъ,
И грѣхтъ имъ да не изгладихъ прѣдъ
лицето си;

Но да се низвергнатъ прѣдъ тебе:
Дѣйствувай противъ тѣхъ въ врѣмето на
гнѣвътъ си.

ГЛАВА 19.

Така говори Господъ: Иди та купи единъ
прѣстенъ кърчагъ отъ грънчаря, ^иземли отъ
старѣйшинитѣ на людietѣ и отъ старѣйши-
нитѣ на священникитѣ, (2) ^иизлѣзъ ^ивъ до-
лѣтъ на Енномовѣтъ синъ който е при вхо-
дѣтъ на грънчарската порта, ^ипроповѣдай
тамъ думитъ които ще ти говоржъ, (3) ^ире-
чи: Слушайте словото Господне, царие Ю-
дини ^ижители Иерусалимски. Така говори
Господъ Саваятъ, Богъ Израилевъ: Ето, ще
докарамъ на това мѣсто зло, което всякой
който чуе ^ище писнатъ ушитъ му; (4) зашто-
то мя ^иоставихъ, ^иотчуждихъ това мѣсто, ^и
кадихъ въ него на други богове които не
познахъ, тѣ ^иотцитѣ имъ ^иЮдинитѣ царие,
^инапълнихъ това мѣсто ^исѣ кръвъ на непо-
винни, (5) ^исѣсградихъ високитѣ мѣста Ваа-
лу, за да горятъ синоветъ си въ огнь все-
сѣжжения Ваау; ^икоето не съмъ заповѣ-

и Гл. 5; 30.

и Гл. 2; 13, 32. 3; 21.

13; 25. 17; 13.

и Гл. 10; 15. 16; 19.

и Гл. 6; 16.

и Гл. 19; 8. 49; 13.

50; 13.

и 3 Цар. 9; 8. Плачъ

2; 15. Мих. 6; 16.

и Гл. 13; 24.

и Псал. 48; 7.

и Виж. Гл. 2; 27.

и Гл. 11; 19.

и Лев. 10; 11. Мал.

2; 7. Иоан. 7; 48, 49.

и Псал. 109; 4, 5.

и Псал. 35; 7. 57; 6.

Ст. 22.

и Псал. 109; 9, 10.

и Ст. 20.

и Псал. 35; 4. 109; 14.

Гл. 11; 20. 15; 15.

—

и Инс. Нав. 15; 8.

и 4 Цар. 23; 10.

Гл. 7; 31.

и Гл. 17; 20.

и 1 Цар. 3; 11.

и 4 Цар. 21; 12.

и Втор. 28; 20.

Иса. 65; 11. Гл.

2; 13, 17, 19. 15; 6.

17; 13.

и 4 Цар. 21; 16. Гл.

2; 34.

и Гл. 7; 31, 32. 32; 35.

и Лев. 18; 21.